

A terményszárítók engedélyeztetése kiemelt szerepet kapott a régió központokban működő Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatalokban

Az újonnan létesülő terményszárítók engedélyeztetése 2009 márciusától kizárólagosan a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatalok hatáskörébe került. Ezen döntés hatására a 2010-es évben épülő üzemek engedélyeztetési folyamata átláthatóbb és egyértelmű lesz.

Előző cikkemben kiemelten foglalkoztam a megépülésre kerülő szárító üzemek méretének fontosságáról a túlfejlesztések és túlköltségek elkerülése végett.

Másik terület melyet a beruházónak kellő gondossággal kell kezelnie az engedélyeztetés.

Magyarországon minden jövőbeni szárító tulajdonosnak tisztában kell lenni az engedélyezés folyamatával, különben olyan helyzetbe kerülhet, hogy a megépült üzemet terményszárítás tekintetében üzemképtelennek titulálhatják a szükséges engedélyek hiányában.

A piacon lévő gabonatechnikával foglalkozó cégek hasznos tanácsokat, kellő figyelmet és adatszolgáltatást nyújthatnak az ügyfelek számára. Azonban minden szárítóüzem egyedi kivitelezésű. Az engedélyek a beruházó nevére szólnak. Így ez a terjedelmes bürokráciával járó folyamat a szárítót vásárló cég vagy magánszemély felelőssége lesz.

Az előző években számos tényező befolyásolta és számtalan esetben lelassította akár el is lehetetlenítette az engedélyek beszerzését. Uniós csatlakozáskor a környezetvédelmi és építési törvények módosultak többségében az előírt követelmények a beruházó számára kedvezően alakultak, de arra is volt példa, hogy jó magyar szokás szerint papábbak akartunk lenni a pápánál és az uniós követelményekhez képest szigorítottunk.

A Műszaki Felügyelet és a helyi önkormányzatok műszaki osztályai nem voltak összhangban, még a mai napig is működnek olyan szárítók melyek a Műszaki Felügyeletnél nem lettek bejelentve, a helyi önkormányzat pedig megadta az üzembe helyezés jogát.

A mobil szárítók engedélyeztetése átláthatatlanná vált. A Műszaki Felügyelet a szárítók mobilitásuk miatt csak bejelentési kötelezettséget írt elő. Viszont az önkormányzatok műszaki osztályai egymástól sok esetben ellentétesen jártak el. Nagyobb hányad igazolta, hogy nem engedélyköteles, kisebb hányad pedig ráerőltette az építési engedélyt.

A vidék szerkezete is átalakult a magángazdák bevitték portáikra terménytárolókat, munkagépeiket, mobil tisztító- és szárító üzemeket. A régi TSZ telepek

köré pedig az évtizedek során számos lakóház épült. Így ellentétbe került a falun élők nyugalma és a mezőgazdaságból élő magángazdák és cégek fejlődési lehetősége.

Ezen hatások következtében 2009 márciusától a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal a terményszárítókkal kapcsolatban minden kötelezettséget átvállalt. Azzal a céllal, hogy országos szinten egységes legyen a megépítendő szárító üzemek engedélyeztetési eljárásának folyamata. Külön megemlíteném, hogy a mobil szárítókat is egyenrangúan kezelik. Engedély kötelesek! A mobilitással már nem lehet megkerülni az engedélyeztetést (úgy is lehetne fogalmazni a kiskapukat bezárták).

A jövőbeni szárító tulajdonosoknak a következő lépésekre hívnám fel a figyelmet.

Miután ár, minőség, referencia és szimpátia alapján eldöntötte, hogy az elképzelések alapján melyik céggel kívánja megépíttetni szárító üzemét. Elhelyezési vázlatrajzot és technológia leírást feltétlenül kérjen a fővállalkozótól. Ezen papirokból tud a megbízott építésmérnök építési tervdokumentációt készíteni. Felhívnam a

figyelmet, hogy a tervdokumentáció mellé tűzvédelmi tervfejezetet csatolni kell.

Következő lépésben az elkészült tervek alapján egyeztetés ajánlott a helyi tűzoltó parancsnoksággal, ugyanis a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal ki fogja kérni a helyi tűzoltóság véleményét miután a tervdokumentáció engedélyeztetésre be lett adva. Így jobb az elején már tiszta vizet önteni a pohárba a félreértések elkerülése végett.

A helyi önkormányzat műszaki osztályvezetőjével is ajánlott az egyeztetés, mert az MEKH felé a műszaki osztálynak is véleményezési joga van.

Továbbiakban egy szárítástechnológiában jártas környezetvédelmi mérnökkel tanulmányt kell készíttetni a megvalósuló üzemről. A tanulmányban az általános műszaki adatok mellett, kiemelten kell foglalkozni a zaj és porkibocsájtással. Az illetékes hivatal tanácsát itt is érdemes kikérni, hogy a tervben feltüntetett számítások és adatok reálisak és engedélyeztetésre alkalmasak legyenek.

Miután elkészült az építési tervdokumentáció, a tűzvédelmi tervfejezet és a környezetvédelmi tanulmány akkor lehet a papírokat 6 példányban a régió székhelyeken működő Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal felé leadni.

Kiegészítő információként a következőket említeném. Minden szárító típus engedélyeztetésre alkalmas amennyiben a Gödöllői Műszaki Intézet géplistán szerepel függetlenül attól, hogy füstgázzal érintkezik a termény, perforált lemezek között történik a szárítás vagy kaszkádos rendszeren keresztül, a gázégő és szerelvényezése belül illetve kívül helyezkedik el a szárító vázszerkezetén.

Szárítóüzem megvalósítása esetén az engedélyezési folyamat időtartamát is számításba kell venni, ugyanis a leadástól számítva 3-6 hónap is lehet.

Várható költségek üzemmérettől függően 500 000 – 1 500 000 Ft-ra becsülhető.

Ezen gondolatok alapján a jövőbeni építetőnek a következőt javasolnám:

mielőtt a beruházás megkezdődne kérjen személyesen vagy telefonon segítséget a régió központokban működő Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal munkatársaitól, akik készségesen fognak az Önök rendelkezésére állni.

Szalai Gergely